

Amsterdam, september 2007

Beste mensen, vrienden en donateurs van Stichting Kifaia,

Eindelijk zijn we weer in Gaza geweest. Sinds januari was het niet mogelijk om ons project en onze mensen te bezoeken, eerst doordat de situatie in Gaza niet veilig genoeg was voor buitenlanders, toen vanwege het gevecht om de macht tussen Hamas en Fatah. Hamas heeft nu in Gaza de macht overgenomen en onze collega's daar vonden dat we weer konden komen. In het weekeinde van 18 augustus zijn we er voor een paar dagen geweest met een ploeg van vier mensen; Joes Meens en Anja Meulenbelt van het Kifaia-bestuur, en Jan Andreae en Jaap Voigt als trainers die met ons meekeken wat we in Gaza in de komende tijd kunnen gaan doen.

We hebben goed nieuws en slecht nieuws. Het goede nieuws is dat het NCCR - ondanks alle spanningen in Gaza - door is gegaan met het werk. Terwijl de meeste organisaties een tijd

gesloten zijn geweest, hebben zij maar twee dagen werk moeten missen. Ze werken ontzettend hard, in plaats van vijf doet elk team nu tien huisbezoeken per dag. Mede doordat - en daar komt het slechte nieuws - er door de gevechten tussen Hamas en Fatah veel nieuwe gewonden en dus ook nieuwe gehandicapten bij zijn gekomen.

Daarnaast hebben ze veel aan noodhulp gedaan. Ze hebben families van gewonden die thuis verzorgd moesten worden van verbandmateriaal voorzien en hen getraind hoe ze er mee om moesten gaan. Daarnaast was het NCCR door onder andere USAID uitgekozen als de meest betrouwbare organisatie om hulpmiddelen, zoals pampers, krukken en rolstoelen te distribueren, niet alleen aan hun eigen patiënten maar door de hele Gazastrook heen.

De economische situatie in Gaza is deplorabel, mede door de boycot van Gaza's regering, maar door onze steun, die van u en die van anderen, kon het NCCR de salarissen blijven betalen, hulpmiddelen aanschaffen en aan de families uitreiken - het werk kon worden voortgezet.

Het slechte nieuws is dat de onderlinge spanningen nog steeds slachtoffers vergen. De Hamas regering is nu in Gaza aan de macht en probeert de orde te herstellen, ze proberen de ministeries en politiemachten te laten functioneren, wat moeilijk is omdat door bezetting en

boycot de grenzen gesloten blijven. Beloofd was dat Hamas de gewone Fatah-aanhangers met rust zou laten – de top van Fatah is naar de Westoever uitgeweken – dat er geen ontslagen zouden vallen op de ministeries, dat de burgers gelijk behandeld zouden worden en Fatah-aanhangers geen gevaar zouden lopen.

Helaas hebben we moeten constateren dat die beloften niet worden waargemaakt. Er worden op het oog tamelijk willekeurig mensen opgepakt, verhoord, mishandeld, en er hebben ook executies plaats gevonden. Ook zijn nu alle onafhankelijke organisaties, waaronder veel NGO's die gedeeltelijk worden gefinancierd vanuit het buitenland, in een gevecht gewikkeld om hun onafhankelijkheid te behouden. Ook het NCCR, dat als organisatie altijd nauwlettend neutraal is gebleven en zich aan geen politieke groepering wenste te binden, moet zich nu schrap zetten om onafhankelijk te blijven. De bankrekening was al een keer geblokkeerd – die is nu inmiddels weer vrijgegeven - en Khaled Abu Zaid, de voorzitter van het NCCR heeft de autoriteiten al laten weten geen enkele inmenging te tolereren. Uitgangspunt van het NCCR blijft dat elke gewonde of gehandicapte, ongeacht diens politieke of religieuze kleur, op hulp mag rekenen en dat de organisatie zich aan geen enkele stroming zal binden.

Het weerzien was emotioneel. Onze collega's en vrienden daar hebben in het afgelopen halve jaar veel meegemaakt. Ze zijn in de gevechten bang geweest om hun kinderen, zaten soms opgesloten in hun huis, een van onze medewerkers maakte mee dat zijn huis omsingeld was en alle ruiten werden kapotgeschoten. We zijn mee geweest op huisbezoek en hebben onder andere kennism gemaakt met jonge mannen die doelbewust door Hamas kreupel zijn geschoten. Het ergste, zeiden de teamleden ons, is dat wij het zelf zijn die nu op onze broeders schieten. Ze schaamden zich er voor, en daarom werd het nog meer dan anders gewaardeerd dat wij hen niet 'laten vallen' en hen hebben laten weten dat wij doorgaan met het ondersteunen van hun werk. We hebben al weer plannen gemaakt om - wanneer het maar enigszins mogelijk is - elke twee maanden voor een paar dagen naar Gaza te gaan, voor training en ondersteuning. Een belangrijk thema in die ondersteuning zal zijn hoe ze om moeten gaan met hun patiënten en families die nu dubbel getraumatiseerd zijn, zowel door de Israëlische bezetting die onverminderd doorgaat, maar nu ook door de onderlinge spanningen en onveiligheid. En minstens zo belangrijk is het hoe we onze mensen kunnen begeleiden en ondersteunen om het zélf vol te houden.

Wij blijven dagelijks in contact met Gaza. Khaled Abu Zaid zal er alles aan doen om het NCCR onafhankelijk te houden. "Wij hebben gedemonstreerd voor de rechten van gehandicapten toen Arafat aan de macht was, toen Abbas aan de macht was en we blijven opkomen voor onze rechten, ook onder Hamas", heeft hij gezegd. Wij kunnen nog steeds garanderen dat het geld van onze donateurs gebruikt wordt voor het werk van het NCCR en niet in verkeerde handen terecht komt. En we zullen dat nauwlettend blijven volgen. En ondertussen hopen we met hen mee dat de leiders van Fatah en Hamas de eenheid zullen herstellen in plaats van elkaar te bestrijden – zoals de overgrote meerderheid van de bevolking dat ook wil.

Er valt nog veel meer te zeggen over de politieke achtergronden van wat er in Gaza gebeurt en we kunnen nog veel nieuwe ontwikkelingen verwachten.

Gelukkig is onze nieuwe Kifaia website binnenkort operationeel; tot dan kunt u voor achtergrond verhalen en nieuws en uitgebreider verslag van onze reis terecht op het weblog van Anja Meulenbelt: www.anjameulenbelt.sp.nl.

Rest ons nog een vreugdevolle mededeling die we door alle gebeurtenissen niet eerder hebben verteld: Anja Meulenbelt, onze voorzitter, en Khaled Abu Zaid, de voorzitter van het NCCR, zijn op het stadhuis in Amsterdam in aanwezigheid van hun vrienden getrouwd. Ze zijn nu - behalve door hun werk aan hetzelfde doel - ook persoonlijk met elkaar verbonden. De samenwerking tussen Stichting Kifaia en het NCCR zal daar niet door veranderen. Daar gaan we mee door, met hart en ziel. Voor hen die mogelijk twijfels hebben over belangenverstremgeling nu de voorzitters van het NCCR en van Stichting Kifaia zijn getrouwd: besluiten over financiële zaken worden in de stichting door het voltallige bestuur met meerderheid van stemmen genomen, zoals notarieel is vastgelegd in de stichtingsakte.

Wij willen opnieuw u allen hartelijk danken voor uw steun en belangstelling in de afgelopen tijd. Het doet ons goed dat we opnieuw vele nieuwe donateurs welkom mochten heten.

En ook onze ouwe trouwe garde willen we bedanken. Mogen we opnieuw blijven rekenen op uw steun?

Met vriendelijke groet,
namens NCCR en Stichting Kifaia,

Leo de Kam, penningmeester
Joes Meens, bestuurslid, verantwoordelijk voor de trainingen

Graag ook uw bankrekeningnummer invullen.

deze strook niet meezenden

euro-acceptgiro

over te schrijven/te storten

€ euro ct

van girorekening of bankrekening

van/door

naam

adres

plaats

handtekening

zijn alle rode rubrieken ingevuld?

formulier uitsluitend bestemd voor betaling in euro's

614713 E05
D001

op rekening 8207589
Stichting KIFAIA
Postbus 14673,
1001 LD Amsterdam

op rekening 8207589
van Stichting KIFAIA
Postbus 14673, 1001 LD Amsterdam

formulier met blauwe of zwarte inkt invullen

© gezamenlijke banken en postbank

nadruk verboden

de ruimte hieronder niet beschrijven

niet vouwen

betalingskenmerk

van rekening

euro ct

diversen

naar rekening

code